

der skal blive draget Omsorg for, at Oplysningerne bliver fuldt ud tilforladelige, for saa vidt de kan skaffes til den Tid.

Jeg skal ikke her ved anden Behandling — det er der ingen Grund til — komme ind paa en Drøftelse af de to Principper; det er jo til Trivialitet gentaget her i Tinget. Jeg skal indskrænke mig til at anbefale de Ændringsforslag, Flertallet har stillet, og fraraade de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, idet jeg for mit Vedkommende kan tiltræde, at man indskrænker Varigheden af denne Lov fra 3 Aar til 2 Aar.

Ulrich: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at der var ikke nogen som helst Grund for ham til at blive forbavset over mit Partis Stilling til de her foreslaaede Ændringer. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i Ønskeligheden af at faa alle de Oplysninger, det overhovedet er muligt at fremskaffe, saavel om Virkningerne af Husmandsloven som om Virkningerne af Loven af 4. Oktober. Men naar den højtærede Landbrugsminister i sit Svar til Udvalget har meddelt os, at han, saa snart det overhovedet var gørligt, vilde fremskaffe en Statistik over Virkningerne af Loven af 6. Maj 1921, og samtidig Partiet Venstre er gaaet med til at nedsætte sit Krav om en 3-aarig Gyldighed af Loven til en 2-aarig, synes jeg ikke, det ærede Medlem behøvede at blive saa forbavset over, at vi fra vor Side er indgaaet paa dette Kompromis.

Martin Hansen: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem Hr. Olufson, at det beror paa en Fejltagelse hos Ordføreren (Thorhauge), at det ærede Medlem ikke er kommet til at staa som Medforslagsstiller til Ændringsforslaget under Nr. 3, hvad jeg maa- ske allerede i min første Tale burde have gjort opmærksom paa, men hvad jeg ikke den Gang var opmærksom paa. I øvrigt betyder det jo ikke stort; Ændringsforslaget gaar ud paa at slette Ordet „Statshjælp“, der er jo ikke megen Realitet deri. Til det ærede Medlem, som udtalte; at den højtærede Minister vilde faa en varm Sommer, fordi Laaneværdien ikke var blevet fastsat, vil jeg sige, at det forstaar jeg ikke. Jeg synes ikke, det ærede Medlem staar rigtig fast her. Det ærede Medlem siger i Ændringsforslaget under Nr. 9: „Landbrugsministeren træffer inden 1. November 1922 efter Samraad med Folketingets Finansudvalg Bestemmelse om, hvorvidt der udover den i § 3 nævnte Laaneværdi skal

ydes Byggetilskud, og fastsætter dettes Størrelse“. Saa ved Laansøgerne desuagtet ikke, hvor stort et Beløb de eventuelt vil kunne faa, idet det ærede Medlem stiller i Udsigt baade en Laaneværdi paa 15 000 Kr. og et Tilskud. Det havde været mere rationelt, om han havde foreslaaet en fastsat Laaneværdi paa 15 000 Kr., og at dette ogsaa indbefattede Byggetilskuddet; det kunde jeg bedre have forstaaet. Det ærede Medlem ved godt, hvorfor vi er blevet staaende ved ikke at fastsætte Laaneværdien; Grunden er den Usikkerhed, der er til Stede med Hensyn til, hvor højt Tallet eventuelt skal være. Saa snart mere normale Forhold indtræder, er det selvfølgelig det rigtigste at fastsætte Laaneværdien.

Maa jeg dernæst til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, hvem jeg i Virkeligheden ikke er uenig med, naar Talen er om, hvilken Jordreform man vil foretrække, sige, at det forekommer mig dog, han har Uret i sin Bedømmelse overfor den højtærede Landbrugsminister. Jeg er ganske enig med Ministeren i, at begge disse Jordreformer kan arbejde Side om Side, saa vil Tiden give Svar paa, hvilken der er den bedste. Naar det ærede Medlem skildrede Forholdene som saa fortvivlede efter Husmandsloven af 6. Maj 1921, maa jeg dog sige, at dette falder mig lidt underligt, thi Laaneværdien var 22 000 Kr., og Stats- tilskuddet var 6 600 Kr., som Følge deraf var Laaneværdien 13 200 Kr. Forholdet maa altsaa være det, at for saa vidt vedkommende Laansøger har denne Tiendepart, har han en Gæld, et Laan paa 13 200 Kr. Jeg skulde dog tro, at for en Laaneværdi af 22 000 Kr. har det ogsaa under Loven af 6. Maj 1921 været muligt at faa et Brug saa stort, at det kan tjene som Grundlag for en Families Ernæring; det er jeg ganske sikker paa. Da Stillingen er den, at man til at begynde med kun svarer Afdrag af de to Femtedele og derefter, naar disse er afdraget, begynder paa at afdrage de næste tre Femtedele, kan jeg ikke indrømme, at Forholdet er af den Natur, at de vedkom- mende ikke skulde kunne klare sig. Jeg er mere tilbøjelig til at tro, at det Tilskud, som ydes, er for stort; jeg kan ikke erkende, at disse Brug er i en saadan Stilling, at de vanskelig kan komme igennem. Dernæst vil jeg sige, at her foreligger ikke for det ærede Medlem tilstrækkelige Oplysninger til, at han kan bedømme, til hvilke Priser i Forhold til Jordværdien Jorden er købt. Skal man kunne bedømme dette korrekt, maa der nødvendigvis være Tale om Jord